

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

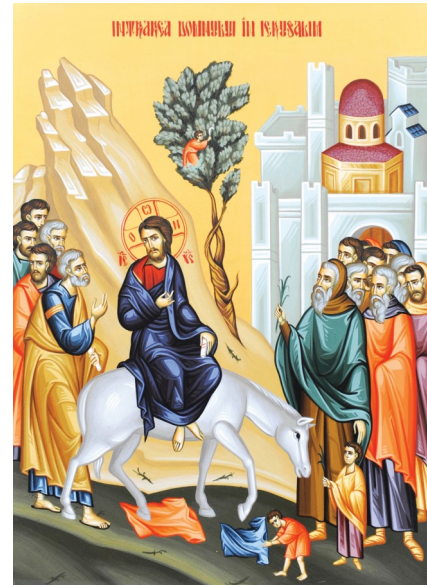
Duminica Floriilor

Evangelhia Duminicii

Intrarea Domnului în Ierusalim

Ev. Ioan 12, 1-18

Înainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Însă el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea. A zis, deci, Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare, căci, din pricina lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțimea cea mare, care se adunase la sărbătoarea, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsimd un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: «Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei». Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar, când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise despre El și că acestea I le-au făcut Lui. Așadar, dădea mărturie mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzeau că El a făcut minunea aceasta.

Alesule Împărat al Sionului de Sus, Blandule Biruitor și Dreptule Izbăvitor, Cel ce întru cele de sus ești purtat de Heruvimi și cântat de Serafimi, Te vedem acum pe mânz de asin intrând în Ierusalim, la patima cea de voie. Pentru acesta ne închinăm coborârii Tale celei negrăite și cu stâlpi și ramuri de copaci, Te întâmpinăm în smerenie și cu pruncii îți cântăm: Binecuvântat esti Cel ce vii întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Din Acatistul Intrării Domnului în Ierusalim

O mie de săptămâni și o mie de duminici ziditoare de suflet

Biserica privită ca adunare a credincioșilor este prin excelență un loc al comunicării noastre cu Dumnezeu, dar și al comunicării dintre oameni, precum odinioară îndemna și Sfântul Pavel: „Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului” (Efeseni 5,19). Chiar și preotul, prin natura lucrării sale în comunitate, este om al comunicării. Astfel, împărtășirea noastră cu Trupul și Sângele Domnului trebuie prelugită firesc prin părtășie umană, fiecare străduindu-se să ofere celorlalți cele mai bune ale sale.

Și totuși, timpurile în care trăim, succesiunea evenimentelor, viteza de mișcare a creștinilor în spațiu social, distanțele fizice tot mai mari la care ei se deplasează, multitudinea de mijloace informative menite să hrănească dorința de cunoaștere a omului, fac tot mai necesară intensificarea comu-

nicații din Biserică. Aflați în ambientul spiritual al vieții de enorie, credincioșii simt nevoia de a ști cât mai multe unii despre alții, despre preot, despre comunitatea de rugăciune și manifestare creștină, despre reperele religioase care ne armonizează cu viața Bisericii.

Cu astfel de gânduri și argumente în suflet, în toamna anului 2002 am luat inițiativa de a oferi celor care frecventau biserica Toma Cozma o publicație căreia i-am atribuit ca titlu cele două coordonate ale vieții concrete a creștinului: *Credința și Fapta*. Și mi-am dorit ca primul număr să apară la sărbătoarea Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, hramul de toamnă al parohiei noastre.

Scopul principal a fost de a adăuga stilului clasic cronicăresc îndreptat spre ceea ce s-a petrecut în parohie și în viața Bisericii noastre și o orientare către prezent, dar mai ales spre viitor, încercând să răspund la întrebarea: *ce trebuie să facă un bun creștin în săptămâna care vine?*

Trebuie să mărturisesc însă că, la început, apariția duminicală a acestei foi parohiale a fost o grea povară pentru mine. Dar nu am vrut să abandonez. (urmare în pag. a 2-a)

Revista "Credința și fapta" a ajuns la numărul 1000

• „Această revistă este extrem de cuprinzătoare și de folos tuturor, iar autorii articolelor și colaboratorii revistei au o scriere deosebit de pătrunzătoare și sunt însuflețiți de dragoste creștinească”. (Diac. Daniel Anton)

• „Am citit revista cu drag. Foarte frumos organizată și structurată, grafică deosebită! Se vede că aveți experiență și dăruieți mult timp pentru scrierea ei, arată foarte profesional! Să vă dea Dumnezeu inspirație și putere să continuați, de mare folos!” (Nona Tofan)

• „O știu, cred, de când au apărut primele numere. De atunci am luat-o constant, devenind, fără să realizez, un prieten apropiat. La început o luam ca să mai citesc o data predica părintelui Mihai Mărgineanu, să nu pierd vreun înțeles. Apoi, sfaturile, pildele, povețele care fac mai mult decât o cateheză. Prin Credința și Fapta, mi-am făcut educația religioasă, care îmi cam lipsea până am ajuns la această biserică. Felicitări pentru toate și mult succes înainte!”

(Cristian Miron)

• Cu deosebită plăcere citesc revista bisericii Toma Cozma. Dintre multele motive pot aminti: cronici și informații despre activitatea desfășurată în parohie; predici și pilde duhovnicești despre evanghelia duminicii în care apare; povestioare cu tâlc pe care de multe ori le-am folosit în activitatea didactică. Felicitări colectivului redacțional și părintelui nostru drag, Mihai Mărgineanu! La mulți ani și mii de apariții revistei „Credința și fapta”!

(Cu drag și respect, Profesor Viorica Sufițchi)

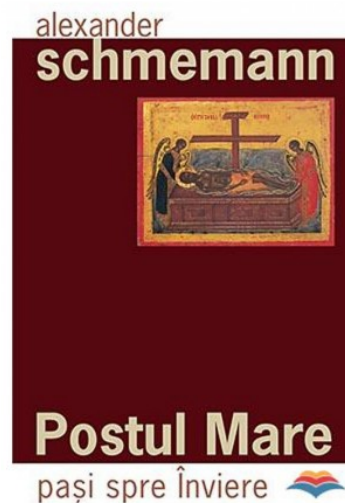
• „Citesc revista de fiecare dată când ajung la Biserica Toma Cozma și o transmit părinților și unei vecine. Mi se par foarte folositoare explicațiile referitoare la evanghelia zilei. Uneori noi, cei care venim însoțiți la biserică de copiii încă micuți, nu putem să ascultăm integral cuvântul de învățătură al părintelui din timpul Sfintei Liturghii și ceea ce găsim scris în revistă acoperă și lipsa aceasta. Istoriile duhovnicești, scurte dar cu tâlc adânc, pot fi receptate de cei de toate vârstele și ajută schimbării în bine a fiecăruia. Mulțumesc echipei coordonatoare pentru efort!”

(Sorana Maria Mancaș)

• „Am citit cu plăcere dintru început și am colaborat cu tot ce am putut pentru ca foaia parohială „Credința și fapta” să apară cu consecvență. Sunt fericită că am pus un început bun mai înainte cu doi ani de apariția cotidianului „Lumina” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și apoi al Patriarhiei Române”

(Prezv. Gabriela Mărgineanu)

Carte recomandată de cititori:
Dacă ai citit o carte și dorești să o recomanzi, trimite titlul, o poză și un scurt text pe adresa:
parohiatomacozma@gmail.com.

Această scurtă tâlcuire a Postului Mare este scrisă pentru toți cei care – și nu sunt puțini astăzi – doresc o mai bună înțelegere a tradiției liturgice a Bisericii și o participare mai conștientă la viața creștină. Pocăința este începutul și condiția pentru o adevărată viață creștinească. Primul cuvânt al lui Hristos, când a început să predice, a fost: Pocăiți-vă! (Matei 4, 17). Dar ce este pocăința? La întrebările „Ce este pocăința?”, „De ce avem nevoie de ea?”, „Cum trebuie să o practicăm?”, Postul Mare are răspuns. Într-adevăr, este o școală a pocăinței, la care orice creștin se cuvine să participe în fiecare an, pentru a-și adânci credința, pentru a-și reevalua și, dacă este posibil, a-și schimba viața. Este un minunat pelerinaj la sursele adevărate ale credinței ortodoxe – o redescoperire a căii ortodoxe în viață.

Am nădejdea că cititorul însuși poate descoperi pentru sine că în această lume nimic nu este mai frumos și mai profund, mai inspirat și mai aducător de inspirație decât ceea ce Biserica, Mama noastră, descoperă și ne oferă, în mod liber, odată cu intrarea în anotimpul binecuvântat al „primăverii Postului”. (Protopresbiter Alexander Schmemmann)

O mie de săptămâni...(urmare din pag. întâi)

Primii colaboratori au fost cei din familia mea și Vasilica Onofrei, cea care cu dăruire și efort, a reușit să poarte mai multe răspunderi, de redactor șef, secretar de redacție, tehnoredactor, relații și comunicare internă și cu publicul, etc. Îi adresez pe această cale mulțumiri pentru tot ceea ce a făcut în aceste două decenii de apariție neîntreruptă a foii noastre duminicale.

Treptat, s-au adăugat și alți tineri, încât numărul colaboratorilor a crescut, atât pentru cuvântul scris, cât și pentru ilustrarea grafică. Tuturor le exprim recunoștința mea în numele parohiei și rog pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească râvna și dragostea cu care m-au însoțit în toți acești ani.

În ce măsură s-a împlinit scopul inițial, rămâne să dovedeți dumneavoastră, cititorii fideli, prin gest și prin cuvânt, prin viața concretă în lumea în care trăim.

Pr. Mihai Mărgineanu

„Omul lui Dumnezeu” în Ierusalim!

Duminica Floriilor e praznic împărătesc ce face încheiere peioadei de 40 de zile a Postului Mare. Astăzi este zi cu dezlegare la pește iar din seara aceasta vom intra în săptămâna Pătimirii Domnului, o perioadă de postire mai aspră și de cercetare mai adâncă a înțeleșurilor pătimirii Domnului Hristos pentru viața și îmbunătățirea condiției noastre umane aici pe pământ spre a ne agonisi Împărăția lui Dumnezeu din ceruri.

Ziua de astăzi, aflată cu o săptămână înainte de sărbătoarea sfintelor Paști, ne cheamă să cercetăm cu ochii minții cele ce s-au petrecut cu 6 zile înainte de sărbătoarea Paștilor evreiești de odinioară când după învierea din morți a lui Lazăr, Mântuitorul Iisus Hristos a fost ovaționat de mulțime, intrând în Ierusalim cu mare alai și cu mult entuziasm. Cei care îl aclamau, vedeau în Hristos pe Liberatorul lor, pe Cel care va izbăvi pe Israel din robie.

Întâi de toate trebuie să observăm faptul că această manifestare entuziastă a mulțimii este rezultatul unei învieri din morți. Altfel spus, învierea din morți a lui Lazăr a trezit atâta speranță în întreg poporul că acum a venit izbăvire pentru toți.

Ridicarea din mormânt a lui Lazăr era de fapt o prevestire a Învierii din morți a Mântuitorului Iisus Hristos. Căci precum Lazăr cel mort de patru zile, la chemarea Domnului a ieșit din mormânt, tot așa și Mântuitorul Hristos a treia zi va învia din morți.

Era o prefigurare a celor ce aveau să se întâmple. De aceea și Intrarea în Ierusalim a Domnului nu trebuie privită din perspectiva unei simple manifestări de entuziasm a poporului, ci ca o anticipare a Intrării triumfale a Domnului în Ierusalimul ceresc și, împreună cu El, a tuturor celor din veac răposați într-o nădejdea mântuirii ce avea să vină de la Dumnezeu.

Intrarea triumfală are și o duhovnicească trimitere către viața personală a fiecăruia în care, iată, postind și ostenindu-ne, am pregătit „Ierusalimul” sufletului nostru pentru primirea Domnului, Cel care este a toate biruitor.

Trebuie de asemenea de observat încă un lucru. Intrarea în Ierusalim a Domnului a fost mai cu seamă o manifestare a tinerilor și a tinereții. Spune chiar Evanghelia că cei care strigau în templu „Osana!” erau copiii evreilor. Tinerii care își dezbrăcau hainele de pe ei și, într-un gest de pietate profundă, le așezau pe cale, pentru ca Domnul să treacă peste ele erau plini de optimism, alimentat de credința în Cel care venea „în numele Domnului”. Până și mlădițele pe care le purtau în mâini erau tot tinere mărturisind parcă starea de tinerețe netrecătoare pentru cei care-și pun nădejdea în Domnul. În sfârșit, însuși Mântuitorul a ales să intre în Ierusalim așezat pe un mânz, un pui tânăr de asin. Așadar „Intrarea Domnului în Ierusalim” este o manifestare a tinereții și a entuziasmului ce se revarsă dinspre tineri.

Nouă celor de astăzi ni se adresează în mod special pentru a ne aduce aminte de starea de tinerețe pe care trebuie să o arătăm și să o manifestăm în viață indiferent de vârsta pe care o avem. Suntem cu toții tineri în fața Domnului! Să nu uităm că Mântuitorul Iisus Hristos, într-o anume împrejurare, când ucenicii își băteau capul să găsească soluții mature la problema atât de spinosă a „întâietății” dintre ei, a luat în brațe un copil, l-a

înălțat în văzul tuturor și a strigat: „Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilăș cu niciun chip nu va intra în ea.” (Marcu 10:15) Altfel spus Împărăția Lui Dumnezeu nu mai ține cont de vârstă. În Împărăția Lui Dumnezeu avem toți aceeași vârstă.

Când spun „Împărăția Lui Dumnezeu”, nu mă refer doar la cele ce se vor petrece cu fiecare dintre noi după ce vom pleca din lumea aceasta. Ci, Împărăția Lui Dumnezeu trebuie înțeleasă și ca trăsătură sufletului omenesc ce trebuie în mod necesar să își manifeste în lume starea sa de tinerețe. Tinerețea se manifestă în deosebi prin fidelitate, prin creativitate și prin acel entuziasm și acea dorință afectuoasă de a se face plăcut celor din jur.

Intrarea Domnului în Ierusalim este momentul istoric în care proclamarea Domnului ca Împărat a lui Israel e convertită de Mântuitorul Iisus Hristos, prin smerenia sa, în pregătire pentru cele ce se vor petrece în zilele următoare. Căci doar peste câteva zile probabil mulți dintre cei care acum strigau „Osana!” aveau să strige „Răstignește-!”.

„Osana! Bine este cuvântat cel ce vine în numele Domnului!” - Prin această strigare a tinerilor era pusă în evidență acea asumare a binecuvântării primite de la Dumnezeu. Ei vedeau în Mântuitorul Iisus Hristos pe omul trimis de la Dumnezeu, căci asta înseamnă „Osana”: *Binecuvântat este cel ce vine de la Dumnezeu!*

E mare lucru ca să ai conștiința că cel care îți este superior din punct de vedere ierarhic, omul care conduce o instituție sau o cetate sau o țară este trimis de la Dumnezeu! Uneori el este trimis pentru binecuvântarea noastră, pentru a răsplăti jertfelnicia personală și colectivă. Alteori este îngăduit de la Dumnezeu pentru starea noastră de păcătoșenie. Suntem preocupați pentru a face ca evoluția îngrijorătoare a evenimentelor în conflictul armat din vecinătatea noastră să nu ne afecteze și pe noi, dar nu manifestăm preocupare spre a ne pocăi, a ne schimba în bine, precum odinioară ninivitenii de care vorbește cartea proorocului Iona. Toate sunt îngăduite de la Dumnezeu, dar le putem schimba prin pocăința noastră.

Fiecare dintre noi a fost trimis de la Dumnezeu pentru semenii noștri. - Este, poate, gândul care stăruie cel mai puțin în mintea noastră. Ei bine, fiecare dintre noi este un „om trimis de Dumnezeu” în lumea aceasta, în contextul acesta în care trăim. Iar omul trimis de la Dumnezeu trebuie să se comporte ca un om a Lui Dumnezeu; să-și asume lumea așa cum Hristos și-a asumat pe cei care atât de ușor și-au schimbat opinia, de la entuziasmul proclamării la cumplita, nedreapta osândire a răstignirii pe cruce.

„Om de la Dumnezeu a fost aclamat” Domnul Hristos, dar fiecare îi suntem următori prin taina botezului primit din frageda pruncie. Următori și pe drumul Calvarului, dar și pe cel al Învierii. Îi suntem următori în a transforma și a schimba în bine viața oamenilor. De aceea Intrarea Domnului în Ierusalimul de odinioară, ca și Intrarea Domnului în Ierusalimul Ceresc la Învierea Sa, ca și Intrarea Domnului în Ierusalimul sufletului nostru are acea menire de a ne responsabiliza spre a înțelege menirea noastră de oameni a Lui Dumnezeu și de următori ai Domnului Hristos pe pământ printre semenii noștri.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Ștefan Busuioc
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- ◆ **Duminică, 17 aprilie 2022 - FLORIILE**
08:00 Ceasurile și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
18:00 Denia: Sfânta și Marea zi Luni
- ◆ **Luni, 18 aprilie 2022**
18:00 Denia Sfânta și Marea zi Marți
- ◆ **Martți, 19 aprilie 2022**
18:00 Denia Sfânta și Marea zi Miercuri
- ◆ **Miercuri, 20 aprilie 2022**
18:00 Denia Sfânta și Marea zi Joi - Cele douăsprezece evanghelii
- ◆ **Joi, 21 aprilie 2022**
08:00 Ceasurile și Liturghia Sf. Vasile cel Mare
18:00 Denia Sf. și Marii Vineri
- ◆ **Vineri, 22 aprilie 2022**
09:00 Slujba Vecerniei pentru Sf. și Marea Sâmbătă (Scoaterea Sf. Aer, ce simbolizează Punerea în mormânt a Domnului nostru Iisus Hristos)
18:00 Denia Prohodului Domnului
- ◆ **Sâmbătă, 23 aprilie 2022**
7:00 Ceasurile împărătești și Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare. Amenajările și pregătirile pentru Sfânta Înviere
00:00 Slujba Învierii care va începe afară pe platoul din fața bisericii și va continua cu oficierea Utreniei și a Sfintei Liturghii, în Sfânta Biserică - Slujba se va încheia în zori, prin binecuvântarea produselor pentru masa de Paști (carne, brânză, ouă, pască, cozonac)

Rugăciunea către Mântuitorul Hristos

Rugăciunea este adresată fiecărei Persoane, privită nu izolat, ci într-o relație treimică. Desigur, cele mai multe rugăciuni sunt adresate Domnului nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, Care întrupându-Se, S-a făcut om. Din Sfintele Evanghelii, noi cunoaștem multe despre lucrarea și faptele Sale mântuitoare, iar în rugăciune, lucrarea Sa este percepută ca fiind mereu actuală.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos are profunde temeuri scripturistice. Cuvintele adresate Lui sunt în gura celui care se roagă ca un balsam, dându-i încredere în tot ceea ce cere cu credință. Cuvintele Lui din Sfânta Evanghelie devin glasul creștinului care se roagă. De aceea, Sfântul Simeon unește eforturile sale ascetice cu cuvintele rugăciunilor, în centrul cărora este Hristos Domnul, de la Care începe viața sa mistică, primind revelații dumnezeiești.

Ținta rugăciunii, spune Sfântul Simeon, este nu doar iertarea păcatelor, ori câștigarea milei lui Dumnezeu sau alte binecuvântări, ci dobândirea luminii dumnezeiești, care se împlinește printr-o rugăciune continuă și pentru care se cere multă insistență din partea omului.

Importantă este mai ales rugăciunea lui Iisus: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!”. Ea își are originea în rugăciunile tainice, mentale, rostite sub forma unei chemări lăuntrice (fără glas), repetată de multe ori, cu insistență, pentru o mai profundă interiorizare. Se face îndeosebi seara, continuând până noaptea târziu, în liniște, în chilia monahului, sau singur în cameră, într-o atmosferă intimă, unde Dumnezeu este prezent, ne ascultă și ne însoțește în rugăciune. Este o rugăciune care presupune mari eforturi din partea trupului, fără ca vreun mădular să facă nici cea mai mică mișcare, încât omul să rămână nemișcat, ca o statuie, sau ca un duh. (Cf. Cateheza 22, în Sfântul Simeon Noul Teolog, Viața și epoca: Scrieri IV...)

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare disponibile pe site-ul parohiatomacozma.ro sau la pangarul bisericii.